

ΛΙΖΙ ΧΑΡΙΣΟΝ

MONSTER HIGH

ΒΙΒΛΙΟ

2

ΕΚΤΟΣ
ΕΛΕΓΧΟΥ

Ν Ε Α Ν Ι Κ Η Λ Ο Γ Ο Τ Ε Χ Ν Ι Α

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: MONSTER HIGH 2 – THE GHOUL NEXT DOOR
Από τις Εκδόσεις LITTLE, BROWN AND COMPANY, Νέα Υόρκη 2011

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Monster High (Βιβλίο 2) – Εκτός ελέγχου**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Lisi Harrison

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Βίκη Λιανού

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Έλπη Κυργιοπούλου

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνα Λαδοπούλου

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΟΦΥΛΛΟΥ: Ben Mautner

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Α. & Φ. Δεληγιάννης Ο.Ε.

ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Κωνσταντίνα Παναγιώτου & ΣΙΑ Ο.Ε.

© Mattel, Inc, 2011. All rights reserved.

MONSTER HIGH and associated trademarks are owned
by and used under license from Mattel, Inc.

© Εξωφύλλου: Mattel, Inc, 2011

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2011

Πρώτη έκδοση: Ιούνιος 2011, 3.000 αντίτυπα

ISBN: 978-960-496-263-1

*Τυπώθηκε σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά
και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρπτού.*

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του συγγραφέα κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευσή του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοΐου 121
144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Μαυρομιχάλη 1
106 79 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiou Str.
144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 1, Mavromichali Str.
106 79 Athens, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

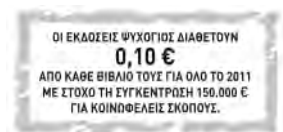
ΛΙΖΙ ΧΑΡΙΣΟΝ

ΕΚΤΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ

Μετάφραση:
Βίκη Λιανού

Οι χαρακτήρες και τα γεγονότα που περιγράφονται σε αυτό το βιβλίο είναι φανταστικά. Οποιαδήποτε ομοιότητα με αληθινά πρόσωπα, που βρίσκονται εν ζωή ή μη, είναι συμπτωματική και ουδόλως σκόπιμη από την πλευρά της συγγραφέως.

Για τους Mer Mer και NTF

1

Ο Φαραώ ξέρει καλύτερα

Ο αέρας με άρωμα κεχριμπαριού ηχούσε με ένα έντονο αίσθημα ανησυχίας. Έτριζε με προσμονή, κροτάλιζε με ανυπομονησία. Παρ' όλα αυτά, η Κλειώ αρνούνταν να σταματήσει για να ξεκουραστεί, μέχρι το Παλάτι του Νείλου να ήταν έτοιμο για ένα βασιλιά, ακόμα κι αν το προσωπικό είχε την εντύπωση ότι εκείνη ήταν βασιλικός πονοκέφαλος – κοινώς, μεγάλος μπελάς...

«Καλύτερα;» ρώτησε η Χασίνα, σηκώνοντας την αριστερή μεριά του πανό καλωσορίσματος σε μορφή πάπυρου, καθώς προσπαθούσε να το κρεμάσει μαζί με το σύζυγό της, τον Μπεμπ.

Η Κλειώ σήκωσε το κεφάλι της και έκανε τρία βήματα πίσω για να έχει καλύτερη εικόνα. Έξω, η βροχή λυσομανούσε και κάλυπτε το θόρυβο που έκαναν τα σανδάλια της πάνω στο πάτωμα από ασβεστόλιθο. Ήταν ο ιδανικός καιρός για να νοικιάσει μια ταινία, να χωθεί στην αγκαλιά του φίλου της και–

ΣΤΟΠ! Η Κλειώ έδιωξε αμέσως την όμορφη εικόνα από το μυαλό της, σαν να έδιωχνε ένα φάντασμα.

Ο Ντέους δεν ήταν πλέον ευπρόσδεκτος στις σκέψεις της – ούτε στην αίθουσα προβολών. Όχι, από τη στιγμή που πήγε τη Μέλοντι Κάρβερ στο σχολικό χορό, το προηγούμενο βράδυ. Άλλωστε, έπρεπε να έχει επικεντρωμένη την προσοχή της σε αυτό που έκανε. Θα είχε άφθονο χρόνο να σχεδιάσει την εκδίκησή της αργότερα.

Ενώνοντας τις άκρες από τους αντίχειρές της, η Κλειώ τέντωσε τα χέρια της με τρόπο που θύμιζε σκηνοθέτη που συντόνιζε το γύρισμα μιας σκηνής. «Μμμ...» Τα ολόλευκα χέρια της σχημάτιζαν ένα πλαίσιο μέσα από το οποίο μπορούσε να ελέγξει εξονυχιστικά τη νέα θέση του πανό. Ήταν σημαντικό να δει αυτό που θα έβλεπε και το κοινό της. Επειδή το κοινό της περίμενε την τελειότητα και από στιγμή σε στιγμή θα κατέφθανε στο σπίτι. Η Κλειώ κοίταξε το σκαλιστό ηλιακό ρολόι στο κέντρο της μεγάλης αίθουσας. Οχ! Ήταν τελείως άχρηστο μέσα στη νύχτα.

«Έλεγχος της ώρας!» φώναξε.

Ο Μπεμπ έβγαλε ένα *iPhone* από το λευκό λινό χιτώνα του. «Επτά λεπτά».

Μα το High Dam!*

Θα ήταν πολύ πιο εύκολο και γρήγορο να γράψει το μήνυμα στον υπολογιστή και να το εκτυπώσει στον υπερσύγχρονο λείζερ εκτυπωτή της. Όμως, ο πατέρας της δεν εκτιμούσε καθόλου τη νέα τεχνολογία. Τα σημειώματα, οι λίστες ή οι γενέθλιες κάρτες έπρεπε να είναι γραμμένα μόνο στα ιερογλυφικά. Απαράβατος κανόνας.

Ο Ράμσι ντε Νάιλ –ή Ραμ, όπως τον αποκαλούσαν οι Δυτικοί– επέμενε ότι όλοι όσοι βρίσκονται κάτω από τη στέγη του πρέπει να τιμούν την αιγυπτιακή κληρονομιά και παράδοση γράφοντας με τους αρχαίους χαρακτήρες, που ο καθένας τους χρειαζόταν τουλάχιστον είκοσι λεπτά για να τελειοποιηθεί. Γι' αυτόν το λόγο το πανό έγραφε ΚΑΛΩΣ ΗΡΘΕΣ, αντί ΚΑΛΩΣ ΗΡΘΕΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ, ΜΠΑΜΠΑ. *Για το όνομα του Γκεμπ**! Ποιος είχε χρόνο για τέτοια;*

Ευτυχώς τα βαρετά καθήκοντά της δεν είχαν εμποδίσει τα συνηθισμένα απογευματινά της σχέδια με την Κλοντίν, τη Λάλα και την Μπλου, αφού, έτσι κι αλλιώς, η ηλιοθεραπεία, το σπα και τα ψώνια δεν αποτελούσαν πλέον επιλογές. Το μαύρισμα στο σο-

* Ένα από τα μεγαλύτερα φράγματα στον κόσμο, στον ποταμό Νείλο στη Νότια Αίγυπτο. (Σ.τ.Μ.)

** Αιγυπτιακός θεός της γης. (Σ.τ.Μ.)

λάριουμ αποκλειόταν εξαιτίας της καταιγίδας. Δε θα ήθελε να συμβεί κάποια διακοπή ρεύματος και να ψηθεί σαν κοτόπουλο! Και τα άλλα δύο είχαν αναβληθεί μέχρι νεοτέρας ειδοποίησης ότι ήταν ασφαλές να βγουν και πάλι έξω στον κόσμο.

Να 'σαι καλά, Φράνκι Στάιν!

Από το προηγούμενο βράδυ του χορού στο Γυμνάσιο του Μέρστον (όπου ο Ντέους συνόδεψε τη Μέλοντι Κάρβερ!) η αστυνομία του Σάλεμ έψαχνε για ένα «πράσινο τέρας» (τη Φράνκι!), του οποίου το κεφάλι κόπηκε κατά τη διάρκεια ενός μεγαλειώδους φιλιού με τον Μπρετ Ρέντινγκ. Η κοινότητα των RADs συμφώνησε ότι ήταν καλύτερο για όλα τα παιδιά να μείνουν κλεισμένα στα σπίτια τους, για παν ενδεχόμενο, έως ότου ηρεμήσουν τα πνεύματα.

Ευτυχώς, ο πατέρας της, διάσημος έμπορος έργων τέχνης, ήταν σε μια αρχαιολογική ανασκαφή και είχε χάσει όλο το θέαμα. Ήταν υπερπροστατευτικός με την κόρη του – στην καλύτερη των περιπτώσεων. Τι θα γινόταν εάν μάθαινε ότι η Κλειώ είχε συμφωνήσει με το σχέδιο της Φράνκι; Ότι η ίδια είχε πάει στο χορό μεταμφιεσμένων του σχολείου ντυμένη ως μούμια – ή καλύτερα ότι είχε πάει στο σχολείο «μεταμφιεσμένη» ως ο εαυτός της; Ότι η Μπλου είχε αφήσει τα λέπια της, αυτά του θαλάσσιου τέρατος, να λάμπουν σε κοινή θέα; Ότι η Λάλα επιδεικνυε τους αστραφτερούς της κυνόδοντες; Ότι η Κλοντίν είχε παρουσιαστεί με το τρίχωμα λυκάνθρωπου; Ότι ο

στόχος τους ήταν να δείξουν στους Νόρμι ότι τα «εκκεντρικά» RADs δεν ήταν πλάσματα τα οποία έπρεπε να φοβούνται, αλλά να χαίρονται και να αισθάνονται άνετα μαζί τους; Η Κλειώ ανατρίχιασε στη σκέψη. Εάν ο Ραμ γνώριζε τα μισά από αυτά, θα την κλείδωνε σε κάποιο θολωτό τάφο και θα τη διατηρούσε ταριχευμένη μέχρι το 2200.

«Είναι καλό;» κατάφερε να ρωτήσει ο Μπεμπ μέσα από τα σφιγμένα δόντια του, που έδειχναν φιλντισένια σε αντίθεση με το σκούρο πράσινο –σαν της ελιάς– δέρμα του.

Ήταν η φαντασία της Κλειώς ή πράγματι η αριστερή επάνω πλευρά ακόμα έγερνε; Το στήθος της σφίχτηκε σαν αυτό ενός περιτυλιγμένου πτώματος. Ήθελε να τελειώνει. Είχε ανάγκη να τελειώσει με αυτές τις κουραστικές και χρονοβόρες προετοιμασίες. Έπρεπε να σερβίρει το κρασί, να τακτοποιήσει τα ορεκτικά και να βάλει την οριεντάλ Sharkiat μουσική. Εάν δεν αποδέσμευε τους υπηρέτες από την τακτοποίηση του πανό, όλα αυτά δε θα ήταν έτοιμα στην ώρα τους, όπως επιθυμούσε. Βέβαια, θα μπορούσε να βοηθήσει και η ίδια, αλλά προτιμούσε να της κόψουν το χέρι, παρά να δώσει ένα χέρι βοήθειας. Άλλωστε, ο πατέρας της πάντα της έλεγε: «Υπάρχουν αφεντικά και υπάρχουν και εργάτες. Όμως, εσύ, πριγκίπισσά μου, είσαι εξαιρετικά πολύτιμη για να είσαι οτιδήποτε από τα δύο». Και η Κλειώ είχε συμφωνήσει ολόψυχα. Ωστόσο, δεν είχε πει κανείς ότι δεν μπορούσε να επιβλέπει.

«Πιο ψηλά στα αριστερά».

«Αλλά...» άρχισε να λέει ο Μπεμπ, όμως, σταμάτησε απότομα καθώς το σκέφτηκε καλύτερα. Έβγαλε το *iPhone* του, ενεργοποίησε το ξυλουργικό αλφάδι και το γύρισε οριζόντια. Παρακολουθούσε υπομονετικά, έως ότου η ψηφιακή μέτρηση αναδείξει το σωστό σημείο, ενώ τα σοκολατί χείλη του μουρμούριζαν στη οθόνη καθώς οι ενδείξεις της καθόριζαν τη μοίρα του.

«Μου φαίνεται τέλειο», επέμεινε η Χασίνα, ισορροπώντας στο επιχρυσωμένο μπράτσο ενός αρχαίου αιγυπτιακού θρόνου. «Και οι μετρήσεις του Μπεμπ είναι συνήθως πολύ ακριβείς». Άνοιξε διάπλατα τα μάτια της με το ωραίο μαύρο περίγραμμα, δίνοντας έμφαση στην κριτική της.

Η γυναίκα είχε δίκιο.

Πριν από δεκαέξι χρόνια, ο Ραμ είχε αναθέσει στον Μπεμπ να χτίσει ένα σπίτι που εξωτερικά θα ήταν πολύ εντυπωσιακό και όμορφο, σύμφωνα με τα πρότυπα της δυτικής αρχιτεκτονικής, ενώ εσωτερικά θα είχε τη γοητεία και την πολυτέλεια ενός βασιλικού παλατιού, σύμφωνα με τα αιγυπτιακά πρότυπα. Μήνες αργότερα, ολοκληρώθηκε ένα τέτοιο ακριβώς κτίσμα στο νούμερο 32 της οδού Ράντκλιφ.

Η τεράστια έπαυλη σε γκρι-λευκό χρώμα απέπνεε έντονα άρωμα νεοπλουτισμού. Η εξώπορτα οδηγούσε σε ένα μικρό ξύλινο προθάλαμο. Οι τοίχοι του ήταν μπεζ και ο φωτισμός αμυδρός – έδειχνε από-

ρητα βαρετό. Πώς αλλιώς θα μπορούσε η οικογένεια να κρατήσει μακριά τα περίεργα βλέμματα των αγοριών που έφερναν την πίτσα και των προσκόπων που πουλούσαν μπισκότα, ώστε να μην υποψιαστούν τίποτα; Όμως, από την άλλη πλευρά αυτού του ψεύτικου προθαλάμου, υπήρχε μια δεύτερη πόρτα – η πραγματική πόρτα, που παρείχε πρόσβαση στο κανονικό σπίτι τους. Εκεί όπου το στιλ ήταν καθαρά ανακτορικό, με άπλετη πολυτέλεια και αχαλίνωτη φαντασία. Εκεί όπου το αληθινό γινόταν ένα με τον κόσμο του παραμυθιού!

Η κυρίως αίθουσα είχε ύψος τριών πατωμάτων και στην κορυφή δέσποζε μια ψηλή γυάλινη πυραμίδα. Όταν δεν έβρεχε, οι χρυσαφένιες ακτίνες του ήλιου έλουζαν αφειδώς το εσωτερικό του σπιτιού, σκορπίζοντας θέρμη και θαλπωρή. Όταν έβρεχε, το ρυθμικό χτύπημά της βροχής πάνω στο τζάμι να νούριζε τους ενοίκους του παλατιού σαν ατμοσφαιρική μουσική δωματίου. Πολύχρωμα ιερογλυφικά διακοσμούσαν τους τοίχους από ασβεστόλιθο. Τα σκαλιστά αλαβάστρινα δοχεία περιέγραφαν τα σημεία ταφής των προγόνων τους. Και ένα ποτάμι φτιαγμένο από τον Μπεμπ, γεμάτος με νερό από τον Νείλο, διέσχιζε φιδουγριστά την κάθε αίθουσα του παλατιού. Σε ξεχωριστές περιστάσεις, η Χασίνα διακοσμούσε το ρυάκι με αστραφτερά ρεσό. Τις υπόλοιπες μέρες στόλιζε το νερό με γαλάζια αιγυπτιακά λιλίου. Απόψε είχε βάλει και τα δύο.

«Πέντε λεπτά ακόμα», ανακοίνωσε ο Μπεμπ.

«Κρέμασέ το!» διέταξε η Κλειώ χτυπώντας παλαμάκια. Ο Τσισίσι, ο πιο φοβισμένος από τις επτά γάτες της οικογένειας, εκτοξεύτηκε σε μια ψηλή χουρμαδιά που υψωνόταν στη μέση του δωματίου.

«Συγγνώμη, Τσι», μουρμούρισε η Κλειώ. «Δεν ήθελα να σε τρομάξω».

Ένα αρμονικό κουδούνισμα ήχησε μέσα στην αίθουσα. Δεν ήταν η Κλειώ που είχε τρομάξει τον Τσισίσι. Ήταν—

«Ήρθε!» φώναξε η Χασίνα καθώς είδε τη φιγούρα του αφεντικού της που διαγραφόταν ξεκάθαρα στο μόνιτορ ασφαλείας, στην πόρτα του παλατιού.

«Γρήγορα!» είπε κοφτά η Κλειώ.

Η Χασίνα πίεσε τη γωνία του πανό της στην κολόνα με βεβιασμένες κινήσεις και ύστερα κοίταξε τον άντρα της, παροτρύνοντάς τον να κάνει το ίδιο. Όμως, ήταν ήδη πολύ αργά.

«Κύριε!» Τα σκούρα μάγουλα της Χασίνα πήραν το χρώμα ώριμου δαμάσκηνου. Απομακρύνθηκε γρήγορα από το χρυσαφί μπράτσο του θρόνου και καθάρισε τυχόν αποτυπώματα που μπορεί να είχαν αφήσει τα σανδάλια της. Χωρίς να πουν άλλη λέξη, εκείνη και ο Μπεμπ ξεγλίστρησαν αθόρυβα στην κουζίνα. Δευτερόλεπτα αργότερα, ο χώρος πλημμύρισε με μουσική Sharkiat από την πλούσια και μελωδική φωνή της Mariah Carey και των Alvin and the Chipmunks.

«Μπαμπά!» τσίριξε η Κλειώ, και ακουγόταν τόσο

ζωηρή και ευαίσθητη σαν ένα λιωμένο M&M. «Καλώς ήρθες! Πώς ήταν το ταξίδι σου; Σου αρέσει το πανό μου; Το έφτιαξα μόνη μου». Στάθηκε με υπερηφάνεια ανάμεσα στις κολόνες και περίμενε την αντίδρασή του. Παρόλο που ήταν δεκαπέντε χρόνων (χάρη στη μουμιοποίηση), λαχταρούσε ακόμα την αποδοχή του πατέρα της. Και μερικές φορές αυτό ήταν πιο δύσκολο από το να βάλει ψεύτικες βλεφαρίδες κατά τη διάρκεια μιας αμμοθύελλας στην έρημο.

Όμως, όχι απόψε. Απόψε ο Ραμ προσπέρασε το βοηθό του, τον Μανού, και κατευθύνθηκε στην κόρη του με τα χέρια ανοιχτά, δείχνοντας ολοφάνερα την αγάπη και τη νοσταλγία του.

«Κύριε!» φώναξε ο Μανού, και η φωνή του ακούστηκε ήρεμη αλλά με θραύσματα ανησυχίας. «Το παλτό σας!»

«Πριγκίπισσα!» Ο Ραμ τράβηξε την Κλειώ πάνω στη βρεγμένη, μαύρη καμπαρντίνα του και την έσφιξε δυνατά. Χείμαρροι βροχής δε θα μπορούσαν να ξεπλύνουν τις μπαγιάτικες μυρωδιές που κουβαλούσε επάνω του από τη διεθνή πτήση, από τα δερματόδετα καθίσματα της Bentley –που οδηγούσε σοφέρ–, από τον πλούσιο καπνό του πούρου του ή το μεθυστικό άρωμα του δέρματός του. Όχι ότι την πείραζε την Κλειώ. Ακόμα και εάν μύριζε όπως το κουτί με το χόμα της γάτας, πάλι θα τον αγκάλιαζε με όλη της τη δύναμη.

Εκείνος έπιασε τους ώμους της, διατηρώντας μιαν

απόσταση ανάμεσά τους και άρχισε να την περιεργάζεται, κάνοντάς τη να στριφογυρίσει με ανησυχία.

Μήπως το εφαρμοστό φόρεμα μου Herve Leger είναι πολύ στενό; Το μοβ μολύβι των ματιών πολύ έντονο; Η μάσκα με γκλίτερ υπερβολική; Τα καφέ αστέρια χένας στα μάγουλά μου πολύ μικρά;

Η Κλειώ γέλασε νευρικά. «Τι;»

«Είσαι εντάξει;» Εκείνος αναστέναξε ξεφυσώντας τη γλυκιά οσμή του καπνού. Υπήρχε κάτι πρωτόγνωρο πίσω από τα σκούρα αμυγδαλωτά μάτια του. Το βλέμμα του ήταν μαλακό. Ερευνητικό. Ίσως και τρομαγμένο. Οι περισσότεροι άνθρωποι θα το εκλάμβαναν ως ανησυχία. Όμως, για τον πατέρα της φάνταζε ξένο. Ήταν λες και κάποια θαμμένα συναισθήματα είχαν ανασυρθεί στην επιφάνεια μαζί με τα άλλα ευρήματα στην αρχαιολογική του ανασκαφή.

Η Κλειώ τού χαμογέλασε. «Και βέβαια είμαι καλά. Γιατί ρωτάς;»

Ο απαλός ήχος ενός κουδουνιού ακούστηκε από την πλευρά της τραπεζαρίας. Τα ορεκτικά ήταν έτοιμα. Ο Τσισίσι έσπευσε να κατέβει από τη χουρμαδιά. Η Μπαστέτ, ο Ακίνς, η Εμπονέ, ο Ούφα, η Ούσι και η Μίου Μίου βγήκαν κάτω από τη σεζλόνγκ και έσπευσαν στο πλουσιοπάροχο τραπέζι. Η Κλειώ χαμογέλασε ζεστά με αυτή τη σκηνή. Της ήταν τόσο οικεία! Ο Ραμ, ωστόσο, δε χαμογελούσε. Η ανησυχία είχε σκληρύνει το πρόσωπό του σαν να φορούσε μάσκα με άργιλο από τη Νεκρά Θάλασσα.

«Τα νέα έχουν διαδοθεί παντού». Έτριψε τους κροτάφους του, τα γκριζόμαυρα μαλλιά του, που ήταν πιο άσπρα από συνήθως. «Τι σκεφτόταν αυτό το κορίτσι η Φράνκι; Πώς επέτρεψαν οι Στάιν να συμβεί αυτό; Έθεσαν ολόκληρη την κοινότητά μας σε κίνδυνο».

«Ωστε τα έμαθες;» ρώτησε η Κλειώ. Όμως, αυτό που πραγματικά ήθελε να μάθει ήταν πόσα είχε ακούσει.

Ο Ραμ έβγαλε μια τυλιγμένη εφημερίδα του Σάλεμ από την εσωτερική τσέπη του και τη χτύπησε στην παλάμη του, διακόπτοντας απότομα την τρυφερή στιγμή τους. «Μήπως ο Βίκτορ ξέχασε να προσθέσει εγκέφαλο στην κόρη του; Δεν μπορώ να καταλάβω, για όνομα του Γκεμπ, γιατί—»

Το κουδούνι για τα ορεκτικά ήχησε και πάλι.

Ξαφνικά, η επιθυμία να υπερασπιστεί τη Φράνκι ανέβλυσε σαν χείμαρρος μέσα από την Κλειώ. «Δεν ξέρει κανείς το όνομά της. Και στο σχολείο φοράει όλο αυτό το μείκ απ των Νόρμι, και έτσι κανένας δεν την αναγνώρισε. Ίσως προσπαθούσε να πιάσει τον ταύρο από τα κέρατα», σχολίασε καθώς ταλαντευόταν νευρικά στις πλατφόρμες της. «Ξέρεις... να αλλάξει τα πράγματα».

«Τι είδους πράγματα; Δημιουργήθηκε μόλις πριν από ένα μήνα. Ποιος της έδωσε το δικαίωμα να αλλάξει οτιδήποτε;» ρώτησε εκείνος και, καθώς ανασήκωσε το κεφάλι του, το βλέμμα του έπεσε στο πα-

νό του καλωσορίσματος. *Επιτέλους!* Όμως, τα σκληρά χαρακτηριστικά του δεν έδειξαν κανένα ίχνος εκτίμησης.

Πώς ξέρεις τόσο πολλά για τη Φράνκι; αναρωτήθηκε η Κλειώ. Γιατί σοβαρά! Είχε φίλους που οι γονείς τους δεν πήγαιναν πιο πέρα από το Σαν Φρανσίσκο και, ωστόσο, δεν είχαν ιδέα για το πάρτι και τις μεταμεσονύχτιες βόλτες τους που λάμβαναν χώρα κατά τη διάρκεια της απουσίας τους. Στο μεταξύ, ο μπαμπάς της φεύγει για αρχαιολογική ανασκαφή στην άλλη άκρη του πλανήτη και επιστρέφει περισσότερο ενημερωμένος και από ραδιοφωνικό σταθμό. Τελείως εξωφρενικό!

«Τι συμβαίνει με τη γενιά σου;» συνέχισε εκείνος, αγνοώντας την ερώτησή της. «Δεν εκτιμάτε το παρελθόν. Δε σέβεστε την πολιτιστική μας κληρονομιά και παράδοση. Το μόνο που θέλετε είναι—»

«Κύριε;» διέκοψε ο Μανού και το караφλό κεφάλι του γυάλιζε από τις σταγόνες της βροχής. Άρπαξε το χερούλι του αλουμινένιου χαρτοφύλακα με τέτοια ένταση, που οι σκούρες αρθρώσεις του έγιναν γκρι. «Πού θέλετε να βάλω το χαρτοφύλακα;»

Ενώ σκεφτόταν την απάντησή του, ο Ραμ χάιδεψε τα γένια που είχαν αρχίσει να βγαίνουν στο πρόσωπό του. Έριξε ένα βλέμμα στην Κλειώ και ύστερα έκανε μια χειρονομία προς τη μεγάλη διπλή πόρτα στη μακρινή άκρη της αίθουσας. Κρατώντας σφιχτά τον αγκώνα της κόρης του, την οδήγησε κατά μήκος

της ευάερης αίθουσας με απaráμιλλη λεπτότητα και μπήκαν στην αίθουσα του θρόνου.

Μια οικογένεια γερακιών φτερούγισε και κατευθύνθηκε στη χουρμαδιά. Τα αιχμηρά φτερά των πουλιών αντήχησαν μέσα στο παλάτι σαν σημαίες που τις χτυπάει ο άνεμος.

Οι σφυρηλατημένοι χάλκινοι τοίχοι φωτίζονταν από τις φλόγες που ανέδιδαν οι αλαβάστρινες λάμπες πετρελαίου. Ένας διάδρομος με πλεγμένα καλάμια –που είχαν λειανθεί από τα πατήματα των προγόνων εδώ και χιλιάδες χρόνια– οδηγούσε σε ένα ανυψωμένο παραπέτασμα, όπου βρίσκονταν οι θρόνοι τους. Η Κλειώ γλίστρησε στο μοβ βελούδινο μαξιλαράκι του καθίσματος και ακούμπησε τις παλάμες της στη χρυσαφένια επίστρωση των μπράτσων. Ενστικτωδώς το πιγούνι της ανασηκώθηκε προς τα εμπρός, ενώ χαμήλωσε τα βλέφαρα συνεσταλμένα. Τώρα, με την όρασή της ελαφρώς θολωμένη, τα έβλεπε όλα τμηματικά, σε μικρές δόσεις. Ήταν ξαφνικά μια βασίλισσα που έπινε μικρές απολαυστικές γουλιές του βασιλείου της: ο μαύρος και σμαραγδένιος σκαρβαβίος πάνω από την πόρτα της εισόδου, τα καλάμια που υψώνονταν αγέρωχα στις δυο πλευρές του φιδογυριστού Νείλου, οι δύο εβένινες σαρκοφάγοι που πλαισίωναν την είσοδο.

Τα αξιοθέατα, οι οσμές και οι ήχοι του βασιλείου της έδωξαν την ένταση των δύο τελευταίων ημερών και την έκαναν να νιώθει ασφαλής, ιδιαίτερος τώρα που

είχε επιστρέψει και ο βασιλιάς. Η αναπνοή της έγινε λιγότερο βαριά και ένιωθε να ανατριχιάζει από ενθουσιασμό και χαρά. Ω, πόσο καλά ένιωθε ως βασίλισσα!

Μόλις τακτοποιήθηκαν, ο Μανού ακούμπησε με προσοχή το χαρτοφύλακα επάνω στο χάλκινο τραπέζι ανάμεσα στους θρόνους, και ύστερα έκανε ένα βήμα πίσω περιμένοντας περαιτέρω οδηγίες.

Άνοιξέ το, έκανε νόημα ο Ραμ, με ένα απλό τίναγμα του καρπού του.

Ο Μανού άνοιξε το χαρτοφύλακα, ανασήκωσε τη βελούδινη επικάλυψη και έκανε ένα μεγάλο βήμα προς τα πίσω.

«Ιδού, ανακάλυψα τον τάφο της θείας Νεφερτίτης», είπε ο Ραμ με βασιλική υπερηφάνεια, στριφογυρίζοντας το σμαραγδένιο δαχτυλίδι που φορούσε στον αντίχειρά του με ήρεμη αυτοπεποίθηση.

Η Κλειώ έγειρε πάνω στο βραχίονα του θρόνου ασθμαίνοντας. Άρχισε αμέσως να κάνει μια νοερή καταγραφή της γενναιοδωρίας που απλωνόταν μπροστά της αστράφτοντας.

1. Ένα κολιέ με λάπης λάζουλι σε σχήμα γερακιού με απλωμένα φτερά, που είχε κοσμήσει στο πέραςμα των αιώνων το λαιμό των πιο όμορφων γυναικών της Αιγύπτου.
2. Σφυρήλατες χειροπέδες που ενώνονταν με το μάτι του θεού Ώρου, φτιαγμένο από ρουμπίνι και σμαράγδι.

3. Ένα στέμμα από ατόφιο χρυσάφι στο σχήμα ενός όρνεου, φορτωμένο με αστραφτερά πετράδια στα οποία η Κλειώ μπορούσε να δει την αντανάκλαση από τα τεράστια, γεμάτα επιθυμία μάτια της.
4. Ένα χρυσό σπειροειδές δαχτυλίδι με ένα μεγάλο γκρι πετράδι, που κυριολεκτικά έλαμπε μέσα στο σκοτάδι.
5. Σκουλαρίκια από νεφρίτη στο σχήμα αχλαδιού με χρυσό έλασμα, που έκαναν τα σμαράγδια της Αντζελίνας Τζολί στα Όσκαρ του 2009 να ωχριούν μπροστά τους.
6. Ένα χρυσό περιδέραιο με πέρλες, που στη βάση του κρέμονταν φτερά παγωνιού.
7. Ένα βραχιόλι σε σχήμα φιδιού, με ένα ρουμπίνι στη θέση του ματιού, που κάλυπτε όλο το χέρι από τον καρπό μέχρι τον αγκώνα
8. Μια λευκή επαγγελματική κάρτα, παραπεταμένη ανάμεσα στα άλλα περιεχόμενα του χαρτοφύλακα.

«Περίμενε!» η Κλειώ έγειρε πιο κοντά και άρπαξε την κάρτα. «Τι είναι αυτό;» ρώτησε, παρόλο που ήξερε. Ποιος δε θα ήξερε; Το επιβλητικό ασημένιο ανάγλυφο λογότυπο στο επάνω μέρος της κάρτας ήταν μια λέξη με πέντε γράμματα που φώναζαν: Τεράστια ευκαιρία. «Σούπερ!» ψιθύρισε με δέος. Τρέμοντας, η Κλειώ διάβασε τις λέξεις πάνω στην κάρτα,

και τα στοιβαγμένα βραχιόλια στο μπράτσο της κουνήθηκαν ταυτόχρονα με τη χαρούμενη αιγυπτιακή μουσική που ήταν διάχυτη στο χώρο. «Πού τη βρήκες αυτή;» ρώτησε.

Με τα μάτια καρφωμένα μπροστά, ο Ραμ χαμογέλασε αυτάρεσκα. «Δεν είναι υπέροχο; Πώς νιώθεις τώρα για το παρελθόν σου; Αντιλαμβάνεσαι τι αξία έχουν αυτά; Όχι μόνο από οικονομική άποψη αλλά κυρίως ιστορική. Μόνο το δαχτυλίδι—»

«Μπαμπά!» Η Κλειώ πετάχτηκε όρθια. Ο θρόνος δεν ήταν πια αρκετός για να χωρέσει τον ενθουσιασμό της. Με τον αντίχειρά της ακούμπησε διαδοχικά πάνω σε καθένα ανάγλυφο γράμμα: V-O-G-U-E! «Πώς βρήκες την επαγγελματική της κάρτα;»

Καθώς ο Ραμ γύρισε το πρόσωπό του για να κοιτάξει την κόρη του, φάνηκε η ωμή απογοήτευσή του. «Τι το ιδιαίτερο έχει αυτή η Άννα Γουίντερ;» ρώτησε απότομα, κλείνοντας την τσάντα του. Ο Μανού έκανε ένα βήμα προς τα εμπρός για να απομακρύνει το χαρτοφύλακα, αλλά ο Ραμ τού έκανε ένα νεύμα να παραμείνει στη θέση του.

«Γουίντουρ, μπαμπά!» τον διόρθωσε η Κλειώ. «Είναι η διευθύντρια του περιοδικού *Vogue*. Αλήθεια τη γνώρισες; Της μίλησες; Φορούσε τα υπέροχα γυαλιά ηλίου που φοράει συνήθως; Τι είπε; Πες μου τα όλα».

Ο Ραμ έβγαλε τη μαύρη καμπαρντίνα του. Ο Μανού έσπευσε γρήγορα να την πάρει και του πρόσφερε ένα πούρο. Τράβηξε μερικές ρουφηξιές αργά,

και φαινόταν να απολαμβάνει την ανυπομονησία της κόρης του, προτού της κάνει τη χάρη να απαντήσει σε όλον αυτό τον καταιγισμό των ερωτήσεων.

«Καθόταν δίπλα μου, στην πρώτη θέση στην πτήση από το Κάιρο για το JFK». Ένα σύννεφο καπνού βγήκε από τα σφιγμένα χείλη του. «Είδε το άρθρο μου για την ανασκαφή στην πρώτη σελίδα του *Business Today Egypt* και άρχισε να μιλάει αδιάκοπα για την καινούρια της αγάπη, την υψηλή ραπτική του Καΐρου... ό,τι και αν σημαίνει αυτό». Άφησε το βλέμμα του να περιπλανηθεί στο χώρο. «Θέλει να αφιερώσει ένα ολόκληρο τεύχος σε αυτή».

Ο Μανού κούνησε το κεφάλι του από τη θέση του πίσω από το θρόνο. Έδειχνε το ίδιο προσβεβλημένος όσο και ο Ραμ.

«Είπε στ' αλήθεια υψηλή ραπτική του Καΐρου;» ρώτησε η Κλειώ με μάτια που ακτινοβολούσαν. Η Αίγυπτος ήταν επιτέλους στη μόδα!

«Αυτή η γυναίκα είπε πολλά πράγματα». Χτύπησε παλαμάκια δύο φορές. Ο Μπεμπ και η Χασίνα βγήκαν βιαστικά από την κουζίνα με τα χέρια τους γεμάτα πιατέλες με εδέσματα. Η Μπαστέτ, ο Άκινς, ο Τσισίσι, η Εμπονέ, ο Ούφα, η Ούσι και η Μίου Μίου έτρεξαν λαίμαργες ξοπίσω τους.

Η Κλειώ κάθισε. «Σαν τι πράγματα;» επέμεινε. «Τι άλλο είπε;»

«Κάτι για μια φωτογράφιση για το νεανικό περιοδικό της».

Η Χασίνα έφερε μπροστά του μια ασημένια πιατέλα. Ο Ραμ πήρε μια τριγωνική πίτα και τη βούτηξε μέσα στην πλούσια σαλάτα χούμους.

«Τι;» ρώτησε η Κλειώ με κομμένη την ανάσα κάνοντας ένα νεύμα στον Μπεμπ να απομακρύνει το δίσκο με τα σαμπούσεκ*. Το μόνο ορεκτικό που ήθελε ήταν το *Teen Vogue*, και αυτό ήταν διαθέσιμο στο iTunes για 1.99 δολάρια.

«Κάτι για μοντέλα πάνω σε καμήλες στους αμμόλοφους του Όρεγκον, τα οποία θα φορούν τα κοσμήματα της αδελφής μου και τη νέα υψηλή ραπτική του Καΐρου».

Η Κλειώ μετακινήθηκε στο θρόνο της. Πρώτα σταύρωσε το δεξί της πόδι πάνω στο αριστερό και ύστερα το αριστερό πάνω στο δεξί. Κούνησε τον αστράγαλό της, ανακάθισε πάνω στα χέρια της και χτύπησε ρυθμικά τα δάχτυλά της πάνω στο βελούδινο μπράτσο του θρόνου. Αν και στον πατέρα της δεν άρεσαν οι αμήχανες και νευρικές κινήσεις, εκείνη με το ζόρι προσπαθούσε να κρατηθεί. Κάθε κύτταρο, νεύρο, μυς, σύνδεσμος και τένοντας στο κορμί της την ωθούσε να τρέξει έξω να ανέβει στους τοίχους του παλατιού σαν τον Spiderman και να φωνάζει τα φανταστικά νέα από τις οροφές των σπιτιών. Μακάρι να ήταν ασφαλές να βγει από το σπίτι.

Να 'σαι καλά, Φράνκι Στάν!

* Ορεκτικό κρέατος ή τυριού σε σχήμα μισοφέγγαρου. (Σ.τ.Μ.)

Η Κλειώ ήταν κάποτε η αδιαμφισβήτητη βασίλισσα στο Γυμνάσιο Μέρστον. Τώρα, όμως, όλοι μιλούν με θαυμασμό μόνο για τη Φράνκι και τη Μέλοντι, οι οποίες φαίνεται να την έχουν γκρεμίσει από το θρόνο της. Μα δεν μπορεί μια βασίλισσα να βρει μερικούς πιστούς οπαδούς;

Η Φράνκι, πάλι, έχει ορκιστεί να μην ξεμυαλιστεί ποτέ ξανά για χάρη του Μπρετ. Αλλά όταν εκείνος καταστρώνει ένα σχέδιο, που θα βοηθήσει τα τέρατα να ζήσουν ελεύθερα, η σπίθα ανάμεσά τους ζωντανεύει και η αντίζηλος Μπέκα θα κάνει τα πάντα για να οβήσει τη φλόγα...

Όσο για τη Μέλοντι, έχει ελάχιστο χρόνο για να σώσει τον Τζάκσον, το αγόρι της, από την εκδικητική μανία της Μπέκα, που θέλει να αποκαλύψει την πραγματική ταυτότητά του. Και η Κλειώ έχει βάλει σκοπό να της κάνει τη ζωή όσο πιο δύσκολη γίνεται...

*Καμιά φορά το να ταιριάζεις σημαίνει να είσαι εκτός.
Και στο Monster High αυτό είναι κανόνας!*

Από 12 ετών

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
ΤΑΤΟΙΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΗΛ.: 210 28 04 800 • FAX: 210 28 19 550
www.psichogios.gr • e-mail: info@psichogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧ.ΣΗΕ: 08624

ΔΙΑΒΑΖΩ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΓΙΑΤΙ ΚΑΘΕ ΒΙΒΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΜΠΕΙΡΙΑ